

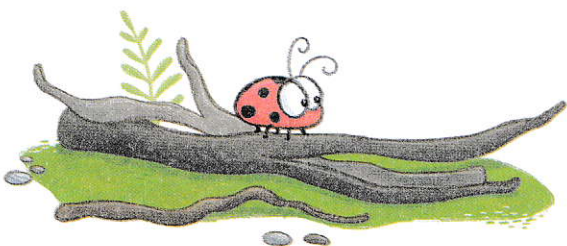
Mare ajutor pentru micii puișori

Ilustrații de Sandy Thißen

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

Capitolul 1	
Veselie în ploaie	7
Capitolul 2	
Călătorie pe ape învolburate	17
Capitolul 3	
Doi pescăruși îndrăgostiți și trei ouă	27
Capitolul 4	
Pescărușii rătăcitori au dispărut	37
Capitolul 5	
Cum să clocești un ou	53
Capitolul 6	
Două acțiuni de salvare neașteptate	65
Capitolul 7	
Alintatul Cip și Vâslașul Pit	79
Capitolul 8	
Reuniunea	91
Capitolul 9	
Trei puișori botezați la focul de tabără	101

Capitolul 1

Veselie în ploaie

— Uite, zbooor!

Cu un pleoscăit zgomotos, mica vidră Ferdi aterizează cu labele din spate într-o băltoacă uriașă. Împroșcă apă în toate direcțiile, stropind-o din cap până-n picioare pe Flo, prietena lui cea mai bună, care stă chiar lângă el. Rățușca e udă learcă. Apa de băltoacă, de culoare noroioasă, îi picură din penele galbene și din cioc.

Flo râde, după care își ia avânt și aleargă spre băltoacă. Sare, țipând din toți răunchii:

— Păzea! Vine Floooo!

Face o aterizare ca la carte, în mijlocul bălții, fix lângă Ferdi. Acum și lui îi curge noroi din blană.

— Ei, cine-i maestră la săritura în băltoacă? întreabă Flo, triumfătoare.

Un smoc de iarbă a zburat prin aer odată cu ea, aterizând de-a curmezișul pe botul lui Ferdi. Arată de parcă ar avea o mustață mare și stufoasă. Ferdi izbucnește în hohote de râs.

— Arăt ca o morsă! pufnește el.

Flo zâmbește și face o rimă:

— Afară plouă și e ceață, lui Ferdi îi crește o mustață.

Plouă de două zile fără încetare. Stropii grei cad în râu și pe cele șapte sălcii care adăpostesc vizuinile vidrelor. Pleoscăie pe cuiburile rațelor și pe malul cu pietricele.

Pe poienița de dincolo de mal s-au format băltoace uriașe. Pentru cei doi prieteni, Ferdi și Flo, înseamnă și mai multă bălăceală!

— Îmi plac zilele ploioase, spune Ferdi de fiecare dată când se întâlnește cu Flo pe râu.

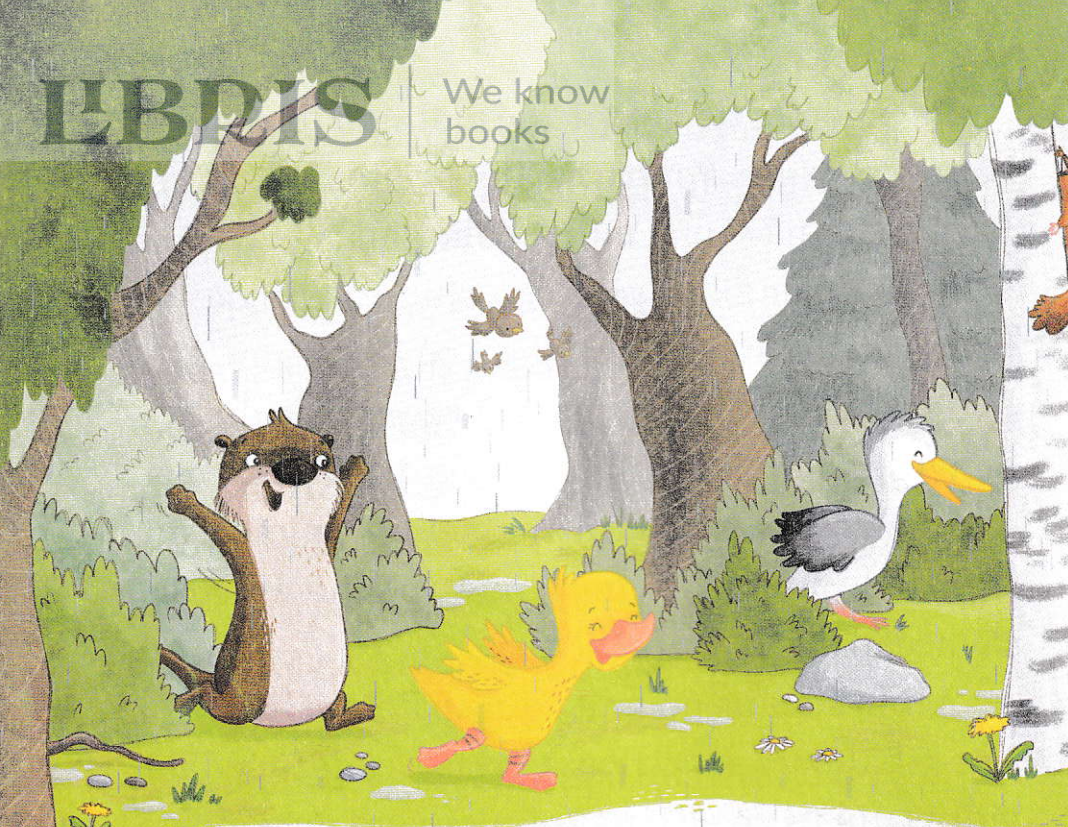
Ploaia le picură în cap și curge șiroaie din penele lui Flo și din blana lui Ferdi, în timp ce ei discută despre ce să facă. În unele zile ploioase au atât de multe idei, încât nu se pot hotărî cu ce să înceapă.

Acum stau pe poienița din spatele sălciilor, într-o băltoacă mocirloasă uriașă, când, deodată, vidra Lulu trece pe lângă ei, alergând prin ploaie.

— Bu-bună! strigă ea gâfâind, fără să se oprească.

— Bună, Lulu! îi strigă Ferdi. Încotro așa grăbită?

— Mă duc la toboganul cu apă! strigă Lulu.

Pe malul nisipos!

După care dispare în iarba înaltă.

— Un tobogan cu apă? întrebă Ferdi.

— Ce mai așteptăm?! chiuie Flo.

Sar în picioare și fug după Lulu, cât de repede
îi țin lăbuțele înnămolite.

Pe malul nisipos e o forfotă mai ceva ca
într-un furnicar. O grămadă de pui de animăluțe
se înghesuie pe malul abrupt.

Din cauza ploii îndelungate, aici s-a format un pârâiaș care se varsă în râu. Patul pârâului e toboganul. Sus, pe mal, în capătul unde începe distracția, se află Lulu. Se aruncă chiuind și alunecă în jos, spre râu, urmată la mică distanță de fratele ei, Iakob.

